
MARIA DEL CARMEN DÍEZ MUÑOZ

Statement

Utilitze el mig gràfic com a document històric imprescindible a l'hora de servir com a testimoni i guia dels canvis experimentats per la nostra societat. Codis socials i estètics que s'han perpetuat i adaptat com a discurs al llarg dels segles en la nostra cultura, en els quals podem veure com s'ha modificat i interpretat al gènere femení amb cànons i preferències alienes a aquestes, transformant-se en codis que han marcat les nostres expressions artístiques actuals.

El meu camp de creació és l'obra gràfica, en concret l'estudi i recuperació del llenguatge a buril dins de les àmplies possibilitats de la gràfica contemporània. Tant en els meus treballs artístics com investigacions de gènere plantege un acostament a la definició d'aquests mitjans gràfics com a element comunicador, que ha actuat directament en la reproducció, propagació i herència del procés cultural que va estendre certes característiques fisonòmiques i psicològiques del gènere femení a través de les estampes.

Servint-me d'aquests mecanismes visuals, desmunte l'ús del femení en el llenguatge de l'art remarcant certs arquetips imposats a la dona, provinents d'una societat que entenem anacrònica, però que continuem prenent com a referent. El llenguatge que utilitze, propi de la imatgeria visual dels segles XV i XVI, denota una problemàtica pel que fa a la representació de la dona, que és mostrada com un ésser delicat ple de bellesa, pudor i rols, i n'al·legoritza la representació amb arquetips mitològics o amb la mateixa natura. En aquestes estampes observem un llenguatge gràfic molt característic que recupere amb la intenció de reescriure la iconografia femenina, allunyant la imatge del seu pretès llegat canonitzat.

Statement

Utilizo el medio gráfico como documento histórico imprescindible a la hora de servir como testimonio y guía de los cambios experimentados por nuestra sociedad. Códigos sociales y estéticos que se han perpetuado y adaptado como discurso a lo largo de los siglos en nuestra cultura, en los cuales podemos ver cómo se ha modificado e interpretado al género femenino con cánones y preferencias ajenas a las mismas, transformándose en códigos que han marcado nuestras expresiones artísticas actuales.

Mi campo de creación es la obra gráfica, en concreto el estudio y recuperación del lenguaje a buril dentro de las amplias posibilidades de la gráfica contemporánea. Tanto en mis trabajos artísticos como investigaciones de género planteo un acercamiento a la definición de estos medios gráficos como elemento comunicador, que ha actuado directamente en la reproducción, propagación y herencia del proceso cultural que extendió ciertas características fisonómicas y psicológicas del género femenino a través de las estampas.

Sirviéndome de estos mecanismos visuales, desmonto el uso de lo femenino en el lenguaje del arte al remarcar ciertos arquetipos impuestos a la mujer, provenientes de una sociedad que entendemos anacrónica pero que seguimos tomando como referente. El lenguaje que utilizo, propio de la imagería visual de los siglos XV y XVI, denota una problemática en cuanto a la representación de la mujer, mostrándola como un ser delicado lleno de belleza, pudor y roles; alegorizando su representación con arquetipos mitológicos o con la misma naturaleza. En estas estampas observamos un lenguaje gráfico muy característico que recupero con la intención de reescribir la iconografía femenina, alejando la imagen de su pretendido legado canonizado.

SERIE DE CONFLICTU

2019-2020

14 LINOGRABADOS EN HUECO, IMPRESIÓN
GLICÉE Y TROQUELADO
80 X 50 CM C/U

Obra

«De Conflictu» recupera les simbologies dels vicis i les virtuts mitjançant una aproximació a aquesta temàtica proposada per la història de l'art, que suggereix la dona idealitzada com a element comunicador, una estètica que construeix representacions simbòliques de conceptes abstractes personificats.

El projecte, compost per catorze gravats, analitza una estètica en la qual se suggereix la dona idealitzada, que és traslladada a noves visions dins del llenguatge contemporani mitjançant un projecte centrat en la gràfica. Aquestes escenes busquen crear una situació d'enfrontament entre llenguatge i símbol, mantenint la figura femenina en un estat de confusió al voltant dels seus caps i símbols, un conflicte amb la seua identitat que les sotrau de tota definició identitària.

Els espais que acompanyen aquestes alegories procedeixen igualment d'una llarga tradició. Dins de la gràfica trobem els vicis i les virtuts tancades en capelletes o escenes quotidianes. «De Conflictu» versa sobre la recuperació visual del gravat a burí, destaca la seua redefinició i l'expansió de les seues possibilitats, sobredimensionant les composicions i proporcions tradicionals d'aquesta tècnica caracteritzada pel seu petit format. En aquesta sèrie, els vicis i les virtuts s'emmarquen en capelletes tallades a mà sobre el paper, a través del qual s'aprecien dissenys a color inspirats en el moviment Arts and Crafts conegut per recuperar i posar en valor els processos artesanals enfront dels processos mecànics propis de la indústria.

Obra

De Conflictu recupera las simbologías de los vicios y las virtudes mediante una aproximación a esta temática propuesta por la Historia del Arte que sugiere a la mujer idealizada como elemento comunicador, una estética que construye representaciones simbólicas de conceptos abstractos personificados.

El proyecto compuesto por catorce grabados, analiza una estética en la que se sugiere a la mujer idealizada, trasladándola a nuevas visiones dentro del lenguaje contemporáneo mediante un proyecto centrado en la gráfica. Estas escenas buscan crear una situación de enfrentamiento entre lenguaje y símbolo, manteniendo a la figura femenina en un estado de confusión alrededor de sus cabezas y símbolos, un conflicto con su identidad que las sustrae de toda definición identitaria.

Los espacios que acompañan a estas alegorías proceden igualmente de una larga tradición. Dentro de la gráfica encontramos a los vicios y las virtudes encerradas en nichos o escenas cotidianas. *De Conflictu* versa sobre la recuperación visual del grabado a buril, destacando su redefinición y expansión de sus posibilidades, sobredimensionando sus composiciones y proporciones tradicionales de esta técnica caracterizada por su pequeño formato. En esta serie, los vicios y las virtudes se enmarcan en nichos tallados a mano sobre el papel, a través del cual se aprecian diseños a color inspirados en el movimiento *Arts and Crafts* conocido por recuperar y poner en valor los procesos artesanales frente a los procesos mecánicos propios de la industria.

